

گزارش سفر علمی به اجلاس بین المللی یونیسیف در ژنو "خانم دکتر عظیم زاده"

کشور سوئیس و به ژنو که یکی از شهرهای مهم کشور سوئیس است، شهر ارزش زیادی دارد، زیرا یکی از مقرهای سازمان ملل در آن جاست و مقر دیگر در نیویورک است. در حالی که پایتخت سوئیس شهر برن است. این سفر علمی جهت شرکت در اجلاس بین المللی یونیسیف در ژنو بود که یونیسیف سازمان متکفل دفاع از حقوق کودکان است.

معرفی اجمالی کشور سوئیس

کشور سوئیس ۴۱۲۵۵ کیلومتر مربع مساحت و جمعیت آن ۵۷۰۰ هزار نفر است، یعنی کمتر از نیمی از شهر تهران و دارای ۲۶ فدرال است. پایتخت سیاسی آن شهر برن و پایتخت سیاسی آن شهر ژنو می باشد. بزرگ ترین شهر آن زوریخ است. زبان اصلی آنان فرانسه است؛ و زبان دوم آلمانی و زبان سوم انگلیسی و ایتالیایی است؛ شهر ژنو حدود سیصد هزار نفر جمعیت دارد. واحد پول این کشور فرانک است و کشور سوئیس و شهر ژنو دارای سرسام آورترین قیمت هاست و از شهرهای بسیار گران به حساب می آید. قیمت کالاها بسیار بالاست.

سالانه بیش از ۱۲ هزار همایش در آن جا برگزار می شود که بارها شنیده ایم؛ نشست های هسته ای؛ نشسته های آژانس های بین المللی در شهر ژنو برگزار می شود. اما هدف این سفر چه بود؟ و برای چه چیزی به آن جا رفته بودیم؟ ما برای اجلاس بین المللی حقوق کودک رفته بودیم که مخفف آن Comitona right of chaid اجلاس از ۱۸ ژانویه تا ۲۴ فوریه بوده است؛ که یک هفته در آن حضور داشتیم.

ابتدا به عنوان observer (مشاهده کننده) در اجلاس حضور داشتیم. چون در اجلاس یونیسیف یک عده ی boserber هستند و عده ای هم گروهی که تیم داوری هستند به هنگام ارائه ی گزارشات، معمولاً به این صورت است که وقتی هر کشوری گزارش خود را ارائه می دهد؛ هیأت مدیره ی یونیسیف آن را به کمیته ی ارزیابی می فرستد. ماه ها طول می کشد تا گزارش آن کشور مورد ارزیابی قرار گیرد و زمان می گذارند در اجلاس سالانه تا آن کشور از گزارش خود دفاع کند و آن را قرائت کند؛ وقتی می خواهد دفاع کند، عده ای از نمایندگان کشورها دریافت کننده ی گزارش هستند و عده ای دیگر تیم داوری هستند که جزئیات گزارش را بررسی می کنند و اشکالاتی را به آن کشور می گیرند که نماینده ی آن کشور باید پاسخگو باشد.

در حقیقت دو روز کامل از سفر، شاید هم بیشتر متعلق به گزارش کشور دانمارک و بلاروس بود، که درمورد وضعیت کودکان در این دو کشور، نهادهای حمایتی نسبت به کودکان، کاهش مشکلات کودکان در کشور خودشان، مثلاً کشور بلاروس در مورد کاهش دوازده درصدی ایدز کودکان صحبت کرد و سرمایه گذاری ۱۸ میلیون دلاری در مسائل بهداشتی کودکان را مطرح کردند و این که ۲۵٪ دانش آموزان بلاروسی محروم از تحصیل هستند که باید تحت پوشش آموزش قرار بگیرند. دانش آموزان به دلیل فقر نمی توانند تحصیل کنند.

بحث مجازات حبس علیه کودکان که در این کشورها اجرا می شود، توضیح دادند، مبارزه با هرزه نگاری (porotographi) پروتوگرافی) در رابطه با کودکان که آن ها به مسائل مستهجن کشیده نشوند در این کشور دایر شده است. این ها از جمله کارهایی بود که در گزارش کشور بلاروس وجود داشت.

در کشور دانمارک هم بحث تقویت خدمات بهداشتی و درمانی به کودکان بود؛ تهیه ی قوانینی برای ارتقاء حقوق کودکان و همکاری با یونیسیف در این راستا.

سؤالات متعددی توسط هیأت داوران از کشور دانمارک و بلاروس انجام گرفت، دوستان می توانند به سایت یونیسیف مراجعه کنند و مبسوط این سؤالات را ببینند. سؤالاتی که خیلی جدی بود و یقیناً کشور دانمارک باید به آن ها پاسخ بدهد.

لازم به ذکر است که ما ظرف ۳ تا ۴ ماه آینده گزارش دولت جمهوری اسلامی را در خصوص وضعیت کودکان و اقداماتی که توسط جمهوری اسلامی ایران انجام گرفته را باید به یونیسیف ارائه بکنیم، و بعد به کمیته ی ارزیابی خواهد رفت و بعد

جمهوری اسلامی ایران باید در جلسه ی قرائت گزارش در سال آینده حضور داشته باشد و پاسخگو باشد؛ حضور ما در این اجلاس و اجلاس بعدی اهمیت دارد؛ چرا که ما بدانیم شاخص های بین المللی چیست؟ برای ارائه ی یک گزارش دقیق و انتظارات سازمان های بین المللی از نظام جمهوری اسلامی برای حقوق کودکان چیست؟ ما با وضعیت کشورها در زمینه حقوق کودک در این اجلاس آشنا شدیم و توانستیم انتظارات یونیسف را شناسایی کنیم؛ ملاک ها و معیارهای گزارش دهی از مسائل حقوقی را بشناسیم، در مورد نهادهای حمایتی، اصلاح قوانین، بازنگری قوانین و کارهایی که در این زمینه مطلع شدیم که بایستی انجام شود.

که بحمد... من فکر می کنم دولت جمهوری اسلامی در بسیاری از موارد، جلوتر از کشورهای جهان است چرا که ما سال های سال است که پس از انقلاب در این سی و دو سال خدماتی را برای کودکان ارائه دادیم که بسیار حائز اهمیت و توجه است.

ما در این سفر ملاقات با آقای دکتر سجادی را داشتیم، سفیر ایران در کمیساریای عالی حقوق بشر ما یک رئیس هیأت نمایندگی کمیساریای حقوق بشر را داریم و یک سفیر ایران در برن را داریم. ما دو سفیر در سوئیس داریم. در خصوص وضعیت گروه اعزامی و همین طور اقداماتی که شده بود و پیشنهادهایی که برای سفیر محترم داشتیم و اطلاعاتی را که از وضعیت سوئیس از ایشان دریافت کردیم.

دیداری را داشتیم با آقای Oliver olat رئیس دادگاه جوانان در شهر ژنو که صحبت کردیم و ایشان گفتند سه سال سابقه ی قضاوت دارند و ۱۰ سال وکیل بودند؛ و فرد با تجربه ای بودند در رابطه با دادگاه نوجوانان صحبت کردند؛ آن ها سن رسیدگی به جرایم اطفال را سن ۱۸ سال می دانند و قضات باید درس آیین دادرسی حقوق اطفال را هم گذرانده باشند. در مورد زندان اطفال صحبت کردند که آن ها زندان های نیمه باز، مجازات های جایگزین و زندان های اصلی را که سه مدل مجازات دادگاه برای کودکان بزهکار طراحی کند. و مددکار اجتماعی برای دادرسی آن ها وجود داشت. ۸۰ نفر نوجوان بزهکار وجود دارد که باید آن را در حجم ۵/۷۰۰ هزار نفر باید آن را دید. و باید درصد سنجی کنیم تا ببینیم این میزان زیاد است یا خیر؟

در هر جلسه ی دادگاه هم سه قاضی رأی را بررسی می کنند و مسئولیت اجرای حکم در طول زندان با همین سه قاضی هست؛ مجازات قتل حداکثر ۴ سال زندان است که دو سال آن حبس واقعی است و دو سال هم به صورت نیمه باز هست. زندانی دختر ندارند و بیشتر بزهکاران پسر هستند. در میان مجرمین دختر بزهکار قابلی برای زندانی شدن نداشتند؛ ولی از نظر قانونی هیچ فرقی برای دختر و پسر فائل نیستند.

جلسه ی ملاقاتی داشتیم با آقای پیر آلاید، رئیس واحد پلیس ویژه ی کودکان که صحبت در این بود که آیا آموزش هایی داده شده یا خیر؟ که گفتند؛ ما آموزش هایی را برای کودکان در نظر گرفته ایم که پلیس چگونه با کودکان بزهکار برخورد بکند. پلیس نوجوانان در سوئیس از ۱۹۵۹ پی ریزی شده است و وظیفه ی اول پلیس کنترل شرایط است نه مداخله و بعد اگر دیدند که کار به جرائم سنگین منجر می شود؛ نهایتاً پلیس دخالت می کند و به صورت ۲۴ ساعته در اختیار است تا با ماشین های گشت زنی کودکان و نوجوانان بزهکار را در سطح شهر جمع آوری می کنند. از اقدامات آن ها فیلمبرداری می کنند و نهایتاً آن را به دادگاه اطفال ارجاع می دهند برای رسیدگی.

ملاقات دیگری با آقای Rore، آقای Rore رئیس بخش ایران در کمیساریای عالی حقوق بشر هستند و یک مقدار در رابطه با فعالیت های کمیساریای عالی حقوق بشر صحبت کردند و این که خیلی اظهار امیدواری می کردند که ایران در اجرای مفاد کنوانسیون حقوق کودک بسیار خوب پیشرفت کرده؛ اما در مورد اعدام کودکان از ما سؤال کردند، که ما هم توضیحات لازم را دادیم. البته ما بحمد... الان دادگاه ویژه ی اطفال داریم، که به وسیله ی قاضی ویژه ی اطفال جرایم اطفال بررسی می شود. شاید بیش از ۹۸٪ پرونده های کودکان منجر به اعدام نیست و ما به جای زندان اطفال کانون اصلاح و تربیت را داریم و این کودکان بزهکار در کانون تحت تربیت های ویژه قرار می گیرند. برایشان فضای آموزشی در کانون طراحی می

شود ، در عین حال ممکن است به خاطر خطا و جراثیمی که مرتکب شده اند تعزیر شوند و تنبیه شوند ، اما غالباً در زندان آموزشی به هنر ، تولید و کارآفرینی اشتغال پیدا می کنند و قاضی اطفال ما این قدر رایزنی های متعددی را انجام می دهد که حتی موارد قتلی را داشته ایم که مثلاً نوجوان ۱۷ ساله کسی را کشته بود ؛ قاضی این قدر جلسه ی دادگاه و دادرسی را به طول انجام داد که اولیاء دم رضایت خود را اعلام کردند ، بنابر قتل ، اعدام کردن نیست که دادگستری پرونده را مختومه اعلام کند .

دادگاه مبتنی بر این است که اگر نوجوانی به دلایلی جرمی را مرتکب شده است حتی قتل ، سعی شود که مجازات قتل برای او اجرا نشود ؛ چون جوان و کم تجربه بوده و بلکه بشود به راه های دیگری آن مجازات را تخفیف گرفت تا آن نوجوان ، به اشتباه خود پی برد و بتواند زندگی دوباره ای را آغاز کند .

ملاقاتی را داشتیم با کارشناسان کمیساریای حقوق بشر آقای نوید احمد که افغانی الاصل بودند آقای زاوین محمود ، رئیس این کمیساریا که بنگلادشی بودند . آقای زاوین محمود در مورد کمیساریای حقوق بشر برای ما صحبت کردن و در مورد مجازات اعدام که یک مسئله ی حساسیت برانگیز است صحبت کردند و از ما خواستند که توضیح بدهیم و می گفتند ما در سال ۱۹۴۶ فقط ۷ کشور دنیا مجازات اعدام کودکان را نداشتند و بعد از گذشت ۶۰ سال الان ۱۴۰ کشور مسئله ی اعدام کودکان را لغو کرده اند و ندارند . بایستی برای کودکان زیر ۱۸ سال ، زنان باردار و افراد مسن مسئله ی اعدام متوقف شود ؛ در این زمینه صحبت کردیم ، ولی برخی از کشورها هستند که عملاً الان اعدام را اجرا می کنند مانند ترکمنستان ، ارمنستان ، تونس ، مالدیو ، تانزانیا ، مغرب ، موریتانی که این ها مجازات اعدام را لغو کرده اند اما عملاً هنوز آن را انجام می دهند . در دنیا کشور ما و کشور چین هنوز مجازات اعدام زیر ۱۸ سال را لغو نکرده ولی بالعکس عملاً این جا انجام نمی دهیم ولی هنوز لغو نکرده ایم .

خانم ایما از اعضای کمیساریا بودند ؛ در مورد رفع خشونت علیه کودکان صحبت کردند و من به خصوص در جلسه ی کمیساریای به ایشان عرض کردم : مسئله ی اعدام کودکان خیلی مسئله ی مهمی است و باید متوقف شود ، اما چرا یونیسف و کمیساریای عالی حقوق بشر به مسئله ی اعدام روحی و جنسی کودکان فکر نمی کنند ، دخترچه هایی که در دنیا مورد تجاوز قرار می گیرند توسط امریکا و دیگر کشورها ، توسط یونیسف خیلی جدی پیگیری نمی شود و صرفاً به یک اعدام جسمی تمام بررسی می شود که متأسفانه جواب درست و قانع کننده ای به من ندادند ، ما شاهد این بودیم که امریکا در زلزله ی هائیتی به جای این که کمک رسانی انسانی بکند ؛ آمد و با هلی کوپتر دخترچه های ۷ تا ۱۴ ساله را ربود و بعد در اختیار سربازان خود قرار داد و مورد تجاوزات جنسی قرار داد ، این ها از اعتراضات ما و برخورد جدی ما در نشست های تخصصی ما بود ، که در این اجلاس انجام شد .

نشست دیگری را با خانم لیلا لیکود داشتیم ، خانم لیلا لیکود اصالتاً ایرانی هستند و نام قبلی ایشان خانم محمدی بوده و الان تابعیت کشور سوئیس را دارند ، مدیر مرکز خدمات حمایتی کودکان هستند ، در این نشست با ایشان صحبت کردیم ، ایشان را در جریان خدمات ارزنده ی جمهوری اسلامی در خصوص نهادهای حمایتی کودکان مثل بهزیستی و کمیته ی امداد و همین طور شهرداری ها و قوه قضائیه قرار دادیم ، صحبت کردیم که خیلی جالب بود که ایشان اصلاً اطلاعات دقیقی در رابطه با ایران نداشتن و خیلی تعجب می کردند از پیشرفت های خیلی جدی که ما در ایران در خصوص کودکان داریم ، من به عنوان مثال عرض می کنم : ما در سازمان بهزیستی شماره ی ۱۲۳ را داریم که کودکان در صورتی که والدین یا نامادری و ناپدری آن ها را مورد آزار و اذیت قرار دهند و گرفتن این شماره تلفن پلیس هایی که در میادین شهر هستند به خانه مراجعه می کنند و کودک را با خود می برند پدر و مادر یا فردی که به کودک آسیب رسانده اند را احضار می کنند و مورد دادگاهی قرار می دهند و بررسی می کنند این از جمله اقداماتی بوده که توسط اداره ی بهزیستی صورت گرفته و با سازمان دهی کودکان خیابانی و یا کارتن خواب ها که در اتاق های گرم آن ها را تحت پوشش گرفته اند .

یک جلسه با خانم لیلا پاکلا برگزار شد. ایشان که نام اصلی شون خانم فراگزلو هست ، اصلیت ایشان هم ایرانی است . مدیر یونیسف در ژنو هستند . این البته برای ما افتخاری است که ایرانی به هر کجای دنیا که برود به دلیل ضرب بالای

هوشی و توانمندی های بالایی که دارند ، مسئولیت های بالایی را عهده دار میشوند . خانم پاکلا مدیر یونیسیف در ژنو بودند که گزارشی را از وضعیت یونیسیف در ژنو دادند ، جالب است که بگویم آقای پائول هوس هولف مدیر یونیسیف در ایران هستند ؛ که فعالیت های ایران در مورد یونیسیف را توضیح دادند و از ما خواستند که آن مجموعه را در رابطه با حقوق ملی کودک و کمیته ی رسیدگی به حقوق کودک و دادگاه ویژه ی اطفال و سازمان بهزیستی صحبت بکنیم که آقایانی که با ما همراه بودند در این راستا گزارشات لازم را دادند ؛ که ما در همه ی این نشست ها که همه نشست های تخصصی بود ؛ هم من و هم سایر اعضای تیم صحبت های علمی و جدی را در خصوص مرکز حقوقی اطفال ، راه کارها و پیشنهادات خودمان را به عنوان دولت جمهوری اسلامی به آن ها ارائه می کردیم ؟

و جلسه دیگر از مرکز مشاوره ی تلفنی کودکان که اسمش خط یاری کودک بود ؛ که با خط تلفنی به کودکان مشاوره داده می شود ؛ راهنمایی می شوند و سؤالاتشان پاسخ داده می شود . که رئیس این مرکز ، آقای مارکوریسی بودند که از وکلای دادگستری بودند ؛ در این رابطه صحبت شد که متقابلاً ما هم تلفن ۱۲۳ خودمان را به آن ها گفتیم که ما هم الان در حال حاضر در ایران این کار را انجام دادیم .

در این مدت نشست هایی را با ایرانیان در سوئیس داشتیم ؛ صحبت کردیم ، از مراکز علمی و فرهنگی و دانشگاهی آن ها دیدن کردیم که می توانست به تجارب اعضای سفر خیلی کمک بکند .

این سفر اهمیت ویژه ای برای کشور جمهوری اسلامی ایران داشت به دلیل این که برآورد ما از نحوه ی گزارش دهی کمک می کند به جمهوری اسلامی برای تهیه ی یک پیش نویس جامع و مانع و تجاری را برای اساتید و محققانی که در مجموعه بودند داشت ؛ چون آن ها به مراکز علمی خود برمی گردند و در غالب Work shop ها و نشست های تخصصی می توانند این را ارائه کنند ؛ برای شخص من بسیار مفید بود و از زمانی که از اجلاس ژنو برگشتم در داخل دانشگاه امام صادق (ع) و خارج از دانشگاه نشست های تخصصی را در رابطه با حقوق کودک داشتم ، که این می تواند برای ما مفید باشد .

بحمد... دولت جمهوری اسلامی الان در وضعیت بسیار خوبی از نظر حقوق کودک قرار گرفته ؛ ما هفته ی آینده عازم کشور افریقای جنوبی هستیم ، اجلاس ژوهانسبورگ که اجلاس دوم یونیسیف است که انشاء... امیدوارم آن هم با نصرت و موفقیت خوبی همراه باشد .

نکته ای که در حاشیه این همایش وجود داشت این که دو نفر خانم این اکیپ را همراهی می کردند که بحمد... ما در تمام برنامه هایمان با حجاب کامل و چادر ظاهر شدیم و توانستیم اقتدار نظام جمهوری اسلامی و زن مسلمان را و مجبیه را نشان دهیم ، بحمد... هیچ مشکلی هم در این راستا نداشتیم ؛ انگیزه ای بود برای این که سایر نمایندگان کشورها سراغ ما بیایند و از وضعیت حجاب ما و وضعیت زنان در جامعه ی ایران و شبهاتی که وجود داشت سؤال می کردند و ما مدت زیادی را در راهروهای اجلاس مشغول پاسخ گویی به آن ها بودیم ؛ اجلاس فقط اجلاس کودک نبود ؛ در سالن اجلاس ، حقوق کودک بود ولی در تمام دوران استراحت و ارتباطات دیگران ما را مورد سؤال قرار می دادند که ما پاسخ گوی سؤالات نمایندگان کشورها بودیم و تعامل می کردیم بهشان کارت می دادیم ، از آن ها E.mail می گرفتیم که بتوانیم ارتباط خوبی را با آن ها برقرار کنیم .

« والسلام علی عبادا... الصالحین »

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.